

Másfél év börtön

Rövid szemle a hazai „kirekesztő irodalomból”

Ifj. Hegedűs Lóránt református lelkész közösség elleni izgatás miatt első fokon másfél évi, három év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte a Fővárosi Bíróság, amiért a „galíciai jöttmentek” „kirekesztésére” szólított fel egy újságcikkben. Mindezen közben a polgári oldal Magyarországot, a jobboldallal szimpatizálókat naponta bélyegzik meg a balliberális lapok hasábjain afféle jelzőkkel, mint Orbánjugend, Hitlerjugend, csöcselék, fasiszták, idegengyűlölők, neonácik, reformnyilasok, antiszemita, rasszisták, nacionalisták, sovinszták, kirekesztők. A gyűlöletbeszéd európai uniói szabályozásának küszöbén néhány olyan idézetet gyűjtöttünk össze, amelyeket kirekesztőnek, az emberi méltóságot sértőnek éreztünk.

2001. július 21., Magyar Hírlap

Hell István: A kirekesztés módszertanához címmel megjelent cikkében a következőket írta: „Tudom is, vagy legalább nagy meggyőződéssel tudni vélem, hogy mi a teendő a többségi magyarságukra, kereszténységükre és heteroszexuális mivoltukra apelláló harciaskodókkal, a másságukat levetni nem tudó kisebbségek elleni békebontókkal. A húszezer szélsőséggel és az őket különösebb meggyőződés nélkül követő bagázssal. Ki kell rekeszteni őket. Ki kell szavaznunk őket – a hatalomból” (A börtönbüntetésre ítélt ifjabb. Hegedűs Lóránt erre a cikkre reagálva írt az Ébresztő című kerületi lapban.)

2002. május 2., Népszabadság

Eörsi István: A fasiszmus, mint lelki igény: „Magyarországon a választási hadjárat során és főként a két forduló között tömegméretekben jelentkezett a fasiszmus nem mint összefüggő ideológiai rendszer, hanem mint lelki igény. Jó arcú fiatalok gyűltek össze változó nagyságú, olykor gigászi tömegben, hogy éltessek a Vezért, és hogy énjüket elvesztve feloldódjanak egymás odaadásában. Ennek a tömegpszichológiai rémségnek ismerjük sztalínista, iszlám és egyéb változatait is, de hívószavai, mint erre később kitérek még, geopolitikai térségünkben a prefasiszta és fasiszta eszmények és indulatok gerjesztésével toboroznak táborot.”

2002. április 22., Népszabadság

Dr. Kende Péter: Szobor egy gyilkosnak? „Magam úgy vélem: lett légyen Tóth Ilona az 56-os forradalomnak bármily szép alakja, mégiscsak embert ölt, tehát nem lett volna szabad rehabilitálni”

„Mit akarnak sugallni azzal, hogy szobrot emelnek annak, aki kioltotta egy ártatlan ember életét?”

2002. január 19., Népszabadság

P. Szűcs Julianna: Új kurzusművészet. Gondolatok egy fontos kiállítás kapcsán című cikkében kifejti: „A korona számomra – itt és ebben a szezonban – nem más, mint önkényuralmi jelkép.” (A Szent Korona a magyar címer része, azaz nemzeti jelkép, és mint ilyen nemcsak alkotmányos, hanem büntetőjogi védelem alatt is áll. Ez nem megítélés kérdése, hanem tény.)

2001. 35–36. szám, Magyar Narancs

Majsa Tamás: Dávid és Jonathán című írásában ezt olvashatjuk: „El lehet temetni példának okáért a náci Horthyt, kísérgetni lehet István király tetemcavatjait és soha nem használt tökfödőjét, kongatni lehet a vészharangot különféle nemzetszaporulati ügyekben vagy mondjuk eutanázia- (veszélyben az utolsó kenet!) és hálósobakérdésekben.”

2001. március 16., Magyar Hírlap

Sz. Nagy Csaba: Debreceni József eltévelyedése a szavak dzsungelében: „Pedig a magyar lelkületben, állítom, ma senki sem akar – sem Orbán Viktort, sem Kövér Lászlót – likvidálni, bármennyire javára válna is nemzetünknek.”

2001. december 24., Népszabadság

Tamás Gáspár Miklós: A helyzet. „De a mafia Olaszországban formailag mégse legális. Nálunk azonban ez a kormány, Don Vittorio kormánya.”

2001. július 14., Élet és Irodalom

Hajmási Zsuzsa: Gyilkos indulatainkat tartogassunk ellenségeinknek címmel megjelent olvasói levél: „Ma – sajnos vagy nem sajnos – harc van. Háború, így is mondhatnám. Elég pontosan érzékelhető, kik között. Most – szerintem – nem szabad(na) azokat

bántani, akik támadását ön, Bayer Zsolt, Galsai Dániel, Seszták Ágnes, Csúrka István, hogy csak a szemétből fél fejjel kiemelkedőket említsen, számára teszi könnyebbé vagy feleslegessé.”

A 2002-es áprilisi választások után Kéri László a Kossuth Klubban megrendezett vitaesten elmondja, hogy őt a Fidesz-rendezvényeken részt vevő fiatalok nem is a Hitlerjugendre, hanem a kommunista ifjúsági mozgalomra, de leginkább Mao vörösgárdistáira emlékeztette.

2002. 16. szám, Élet és Irodalom

Petőcz György–Seres László: Csak a Fidesz volt. „...összenőtt, ami néhány éve összetartozik: a magyar lobogót lengető fideszes fiatalok hada a közöttük-mögöttük álló, tisztességtelenségben megőszült MIÉP-zászlós reformnyilasok különítményével.”

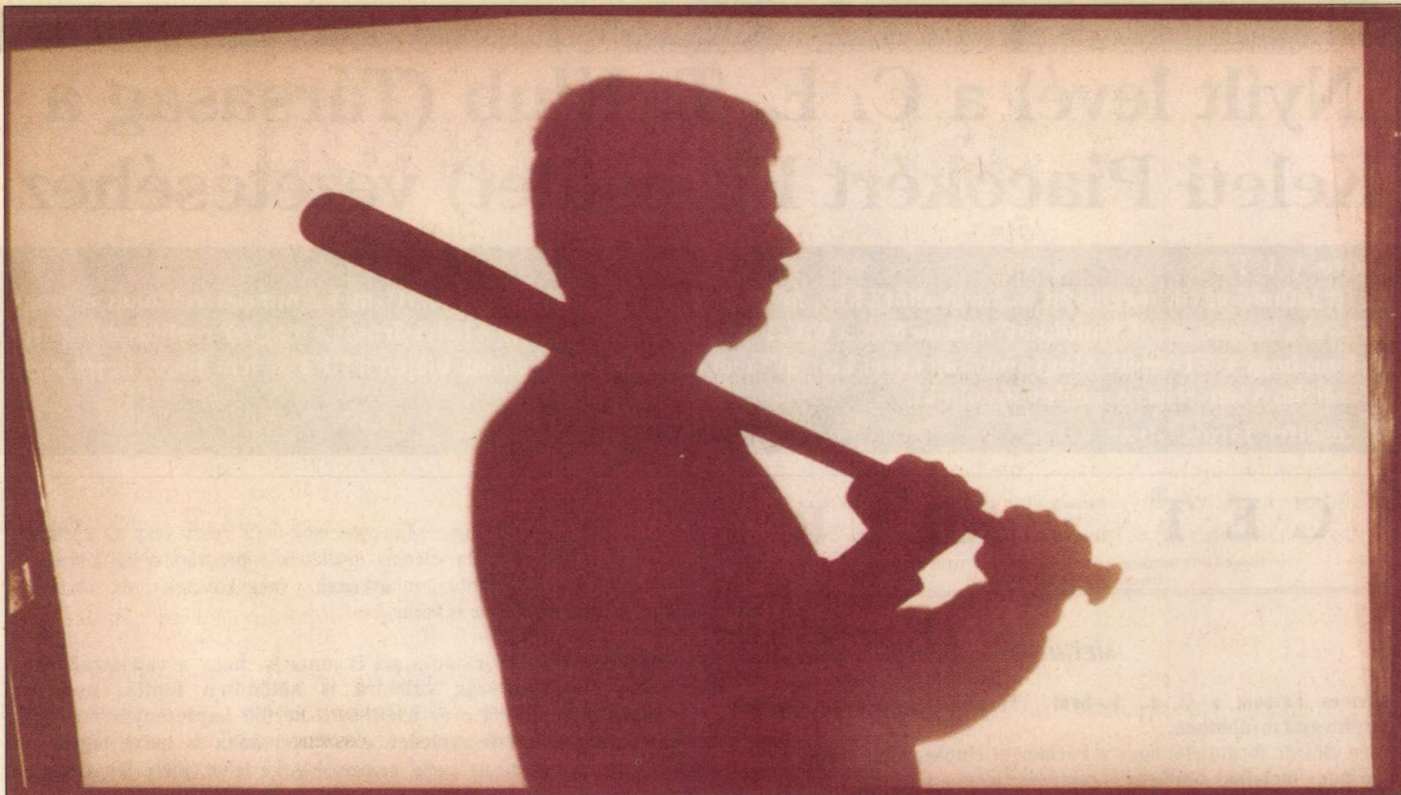
„A múlt keddi miniszterelnöki beszéd, a felforrósított hangulat és az azóta folyó, minden színvonaltalanságot túlszárnyaló röpcédula-, sms- és mailkampány után szó szerint bármilyen megtörténhetett volna a Kossuth téren. Nem a Fideszen múlt, hogy nem történt meg ez a bármi, hacsak nem számítjuk ide a kokárdás fiatalok minősíthetetlen agresszivitását a köztereken, a nem kokárdás polgárok utcai molesztálását, az ellenzéki plakátok mocskolódó-antiszemita átfestését, röhögve, kollektívan, mintha a Kabaré című film Berlinjében élnénk. Holott nem.”

Esterházy Péter: Így gondozd a magyarodat című esszéje (részlet): „A csokorba kötött magyart szétbontjuk, és éles késsel ferdén visszavágjuk. Kivétel a fásszárúak, mert azokat törjük vagy kalapáccsal zúzzuk!”

„Szeresd a magyarodat, mint tenmagadat. / Kívánd a magyarodat. Ha hozzád bújik, simogasd. / De ne a szőre visszajáról. / Az erogén zónákat piros-fehér-zölddel jeleztük.”

„Hogyan öltöztessük a magyarokat? Ami a pelenkázást illeti, legjobb a magyart minden étkezés előtt tisztába tenni. Szoptatás 3 óránként.” „A magyart következetesen dicserjük vagy dorgáljuk! Lágy, barátságos hang: jól van, jó magyar, illetve keményen, határozottan: pfúj, magyar, helyedre! Levegőt minden magyar igényel, de nem huzat formájában. A Kárpát-medence huzatos.”

„A rágalmaktól magyarod minősége alig változik, az esetleges vizeletfoltokkal ne törődj, bazmeg.”

„Kezdő magyarbarát inkább kanmagyart tartson, ne szukát! Tanácsosabb fajtisza magyart beszerezni, mint valami bizonytalan származású magyart! Az a fehér-gyöngy-hibrid magyar! Micsoda baromság.”

Fencsik Gábor az Élet és Irodalom egyik szerzője: „A tolerancia szép erény, de vannak dolgok, amiket nem vagyunk kötelesek tolerálni. A baseballütő és a biciklilánc általában ellenzendő, de bizonyos helyzetekben indokolt.”

1996: Rap és Punk a fasizmus ellen című lemez, Hétköznapi CSAlódások zenekar, Baszom az anyádat! „Fajgyűlölet, neonácizmus, rasszista álmok, ezeknek hódolnak a tetves kopasz svábok. (...)

Kössük a Csurkát, kössük a Csurkát fel! Kössük fel!

Átlag náci, csak túl dagadt! Átlag náci, kösd föl magad!

És ha majd győzünk, átformáljuk a világot, felkötünk minden rohadt Horthy-imádót!

Nem érdekel minket, hogy mennyi az ára, felakasztunk téged az első fára. És az első ember, aki téged onnan levág, az szívedbe égeti majd, hogy színvak a világ.

Helyet a fejedbe! Szevasz, paraszt! Te is náci vagy? Mint egyre többen – az agy kihagy.

Fasiszta seggfej, mi lesz veled, hogyha körbevesznek az idegenek! Hol a Szent Korona meg a nagy turul, mikor partiba vágnak hátulról? Magyar seggbe magyar lófasz, magyar földbe temetnek.

(...) és ha majd győzünk, újra verjük a kulákot, minden újjgazdagra várnak a Gulágok.”

Egy példa abból az időből, amikor az uszítással kapcsolatos törvényi tényállás még nem is létezett, az illető szerző azonban ma is aktív tagja a liberális tábornak. Mozgó Világ, 1987. április – Spiró György:

„Jönnek a dúlt-keblű mélymagyarok megint, / fűzfapoéták, fűzfarajongók, jönnek a szarból, /

csönd van. (...) Ó, ha gyilkolni szabadna újra, /

csámcsogva, hersegve szívnák a vért – miért is? Ki tudja, Trianonért?”

Szanyi Tibor, 2001. november 11., 16:29 (Internet)

„Ugye, az volt a kérdés, hogy melyikük a legelvetemültebb? Nos meglehet, hogy tényleg Orbán, ugyanis Hilerről is meg Sztálinról is mondják, hogy amúgy szorongós emberek voltak. (...) Orbán pedig igen magabiztosnak látszik, vagyis skrupulusok nélkül működik. Időarányosan pedig jól áll, mert Hitler és Sztálin eleinte éppúgy foglalkozott a saját elvtársai börtönbe vetésével, mint most Orbán.”

Összeállította: Kállay-Nagy Szilvia-Pátróvits Amrita

Nem „magyarkomform” az EU jogszabály-tervezete

A közösség elleni izgatás törvényi tényállását többen kifogásolták már egyes részeinek megfoghatatlan volta miatt, ezt erősíti az a tény is, hogy a bíróság a paragrafus beiktatása óta – tudomásunk szerint – még nem ítélt el ezen bűncselekmény miatt letöltendő szabadságvesztésre senkit.

Az Európai Unió „gyűlölettvörvény”-tervezete megköveteli a tagállamoktól, hogy azt 2004. június 30-ig összhangba hozzák saját belső jogszabályaikkal, és bűncselekménnyé nyilvánítsák az uniós tényállásokat. Sólyom László, az Alkotmánybíróság volt elnöke több fórumon hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága valójában minden politikai szabadságjog érvényesülésének előfeltétele, a magyar al-

kotmányjogban az élethez és emberi méltósághoz való jog után a második legfontosabb jog. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága más jogokkal szemben elsőbbséget élvez. Sólyom László rámutatott arra is, hogy ez a kiemelt védelem a vélemény tartalmától függetlenül fennáll: az alkotmány a véleménynyilvánítás és -képzés folyamatát, nem pedig annak tartalmát védi. Véleménye szerint az EU-s kerethatározatnak a rasszista vélemények büntetendővé nyilvánítására vonatkozó követelménye nincs összhangban a hazai véleményszabadság fokozott védelmével, ezért az EU-javaslatának átdolgozása lenne a legkívánatosabb.